

Schubertiada Vilabertran

Anna El-Khashem, soprano
Johannes Kammler, baríton
Imogen Cooper, piano

Divendres 18 d'agost de 2023
20:30 h

HUGO WOLF (1860 — 1903)

76' Italienisches Liederbuch, HWW. 159

Part I (1891)

Auch kleine Dinge können uns entzücken [AEK]
Mir ward gesagt, du reisest in die Ferne [AEK]
Ihr seid die Allerschönste [JK]
Cesegnet sei, durch den die Welt entstund [JK]
Selig ihr Blinden [JK]
Wer rief dich denn? [AEK]
Der Mond hat eine schwere Klag' erhoben [JK]
Nun laß uns Frieden schließen [JK]
Daß doch gemalt all deine Reize wären [JK]
Du denkst mit einem Fäddchen mich zu fangen [AEK]
Wie lange schon war immer mein Verlangen [AEK]
Nein, junger Herr [AEK]
Hoffärtig seid ihr, schönes Kind [JK]
Geselle, woll'n wir uns in Kutten hüllen [JK]
Mein Liebster ist so klein [AEK]
Ihr jungen Leute [AEK]
Und willst du deinen Liebsten sterben sehen [JK]
Heb' auf dein blondes Haupt [JK]
Wir haben beide lange Zeit geschwiegen [AEK]
Mein Liebster singt [AEK]
Man sagt mir, deine Mutter woll' es nicht [AEK]
Ein Ständchen Euch zu bringen [JK]

[AEK] Anna El-Khashem

[JK] Johannes Kammler

Part II (1896)

Was für ein Lied soll dir gesungen werden? [JK]
Ich esse nun mein Brot nicht trocken mehr [AEK]
Mein Liebster hat zu Tische mich geladen [AEK]
Ich ließ mir sagen [AEK]
Schon streckt' ich aus im Bett die müden Clieder [JK]
Du sagst mir, daß ich keine Fürstin sei [AEK]
Wohl kenn' ich Euern Stand [AEK]
Laß sie nur gehn! [JK]
Wie soll ich fröhlich sein [AEK]
Was soll der Zorn, mein Schatz? [AEK]
Sterb' ich, so hüllt in Blumen meine Clieder [JK]
Und steht Ihr früh am Morgen auf [JK]
Benedikt die sel'ge Mutter [JK]
Wenn du, mein Liebster, steigst zum Himmel auf [AEK]
Wie viele Zeit verlor ich [JK]
Wenn du mich mit den Augen streifst [JK]
Cesegnet sei das Grün! [AEK]
O wär' dein Haus durchsichtig wie ein Glas [AEK]
Heut Nacht erhab ich mich [JK]
Nicht länger kann ich singen [JK]
Schweig einmal still! [AEK]
O wüßtest du, wie viel ich deinetwegen [JK]
Verschling' der Abgrund meines Liebsten Hütte [AEK]
Ich hab' in Penna einen Liebsten wohnen [AEK]

© David Borrat

LIED THE FUTURE

“La joventut s'estima més ser estimulada que ser instruïda.”

Johann Wolfgang von Goethe

LA PLATAFORMA OBERTA AL TALENT EUROPEU DE LA SCHUBERTÍADA

Lied the Future és el programa de suport a joves talents europeus en l'àmbit de la cançó poètica i de la música de cambra. La Schubertiàda reforça així el seu vessant pedagògic, iniciat el 1994 amb el Curs Internacional de Lied i complementat des del 2018 amb l'Acadèmia de la Schubertiàda. El programa facilita el **treball continuat amb grans mestres**, **reforça els concerts-debut** en el marc de la Schubertiàda iaprofita la capacitat de projecció del festival per ajudar els joves artistes becats a introduir-se en el circuit mitjançant una **xarxa internacional de concerts**.

**Vols donar suport als joves músics
del programa *Lied the Future*?**

Escriu-nos a info@schubertiada.cat

“Lied the Future” és un projecte de l'Associació Franz Schubert, en col·laboració amb la Fundació Banc Sabadell.

Associació
Franz Schubert

BSabadell
Fundació

www.schubertiada.cat/ca/lied-the-future

Sobre el *Cançoner italià*

Per Anna El-Khashem i Johannes Kammler

Versió en català de Meritxell Tena i Sílvia Pujalte

La soprano Anna El-Khashem i el baríton Johannes Kammler, que interpreten avui junts per tercera vegada (la segona amb la pianista Imogen Cooper) l'*Italienisches Liederbuch* d'Hugo Wolf, ens parlen de la seva aproximació a l'obra i de què fa tan especial al compositor.

JK: L'obra és molt coneguda a Alemanya, i no només en els cercles lleaderístics. Quan estudiava, en vaig cantar moltes cançons i m'hi vaig endinsar d'una manera molt intensiva; l'havia interpretat amb altres cantants abans no ens van proposar que el cantéssim junts l'Anna i jo. És un cicle meravellós, especialment per a un matrimoni, com nosaltres, perquè podem interactuar sense reserves. Ho passem molt bé.

AEK: Trobo que interpretar-lo plegats ens dona una gran llibertat a l'hora d'abordar-lo. Clarament, li podem donar molts matisos. A la vida privada no tenim barreres ni límits que en un altre cas s'han de respectar de manera escrupolosa, i això ens dona una gran llibertat; podem abordar les peces de manera desinhibida.

AEK: Des del punt de vista de la interpretació, considero que el cicle és una obra única; pràcticament es podria considerar una obra de teatre perquè té molts elements dramàtics. Com a actriu, et permet anar als extrems, de manera que el públic ho viu gairebé com una obra per a l'escena. Això és molt engrescador i especial però també suposa un repte, perquè ho has de lligar amb la tradició del lied, que és molt particular i té els seus codis. La música està escrita d'una manera genial i presenta uns efectes no gaire amables, no gaire melòdics, sobretot en les cançons on ens baralem o hi ha malentesos. Cal anar amb compte per no pecar d'una teatralitat excessiva; s'ha d'arribar al públic però sense caure en la caricatura. És tot un repte artístic trobar l'equilibri.

JK: Des del punt de vista del cant, no podem oblidar que és una peça amb moltes facetes i això implica també saber dosificar la veu. És un concert llarg, encara que

ens el repartim! Hi ha molts detalls, molts alts i baixos, molts moments de gran bellesa i com a intèrpret vols mostrar totes les cares, però també has de poder mantenir el nivell durant tota la nit. I, si parlem de la interpretació, hi ha emocions molt extremes i cal fer un esforç per dominar-les, no et pots deixar superar per l'emoció! Algunes cançons són tan boniques que no seria difícil deixar-se anar mentre les cantes. I això no és una opció! És tot un repte mantenir les emocions a ratlla i saber regular la veu.

AEK: També hi ha el factor lingüístic, potser no tothom del públic parla alemany. És clar que hi ha les traduccions però potser no tothom llegeix durant tot el concert. Cal fer les coses amb la claredat més gran possible perquè el públic ho pugui seguir sense haver de recórrer a la traducció contínuament (i això, obviament, és vàlid per a totes les partitures).

JK: A més, les cançons són molt curtes; passa tot en un minut, cal comprimir-ho tot i explicar al públic què està passant a tota velocitat.

AEK: Des del punt de vista tècnic, trobo que les melodies són sovint complexes i d'un gran cromatisme. Els cantants les hauríem de poder afrontar amb una gran netedat i mirar de fer-les boniques per tal que sonin realment com volia el compositor. Això és un tret molt particular de Wolf. Les seves modulacions no podrien ser més diferents de les de Schubert o Schumann, per exemple.

JK: Pràcticament es podria dir que és música contemporània!

AEK: Si s'analitza per parts, només la línia de cant o només el piano, no soна tan melodiós com es podria esperar. Però si es tornen a ajuntar les peces, automàticament —i d'alguna manera— tot té sentit. És fabulós! Penso que Schumann o Schubert funcionen com un tot. A la majoria de les cançons hi ha un acompañament i hi ha una veu. Però en el cas de Wolf semblen parts separades.

JK: És veritat. Si parles amb pianistes, et diuen que gairebé és com si hagués escrit un concert per a piano. També és interessant veure que en la seva música hi ha moltes notes repetides. En molts lieder passen moltes coses en un o dos compassos però sempre en una sola nota; a primer cop d'ull pot semblar avorrit, però Wolf aconsegueix que resulti emocionant gràcies a l'acompanyament. M'agrada molt aquest recurs de construir tant amb els elements més minúsculs.

AEK: Hi ha una cançó, *Wir haben lange*, que comença en una nota i s'hi manté; de cop hi ha una modulació increïble que descriu un ambient bonic i lluminós amb els àngels que baixen... És realment preciós! I surt pràcticament del no-res, d'una sola nota, i tot es desenvolupa d'una manera allucinant.

JK: També podem parlar de *Sterb'ich*; aquí el piano sembla un orgue, i fa com el so de les campanes que toquen a morts, mentre que la veu té uns moments meravellosos. I amb uns mitjans tan modestos! Aquestes repeticions les trobo molt emocionants. És una de les cançons més llargues o que semblen més llargues perquè està concebuda com un infinit.

Anna El-Khashem, soprano

© Luisa Savenko

Descrita com “Cantant d’òpera emergent de l’any” per la revista *Opernwelt* i guanyadora del primer premi al prestigiós concurs Neue Stimmen el 2019, Anna El-Khashem va néixer a Sant Petersburg, i va completar els seus estudis musicals al Conservatori Estatal de la seva ciutat natal. Va fer el debut internacional al Festival de Bregenz el 2016, fent el paper de Bastienne (*Bastien und Bastienne*) i com a soprano solista a la *Jubelmesse* de Weber. El-Khashem va ser convidada posteriorment a unir-se a l’Opera Studio de l’Òpera Estatal de Baviera, i el 2017 es va convertir en membre de la companyia. El 2019 es va unir a la companyia del Teatre Estatal de Wiesbaden. El 2021 va debutar a l’Òpera de París (Opéra Garnier) cantant Servilia (*La clemenza di Tito*); hi va tornar el 2022 per cantar Susanna (*Le nozze di Figaro*) i Zerlina (*Don Giovanni*).

Debuta a la Schubertiàda.

Johannes Kammler, baríton

© Besiq Mazzalqi

Johannes Kammler és un dels barítons alemanys més prometedors de la seva generació. Nascut a Augsburg, l’artista va rebre la seva primera formació musical del Cor de la Catedral de la ciutat. Més tard va estudiar cant a Freiburg im Breisgau, Toronto i a la Guildhall School de Londres. Johannes Kammler va ser finalista i guanyador de les competicions internacionals de cant Neue Stimmen i Operalia. A l’agost de 2015 va debutar al Festival de Verbier com Marcello (*La Bohème*) i des de llavors ha debutat en teatres i festivals com l’Òpera d’Oslo, el Festival de Bregenz o el Festival de Glyndebourne. Des de la temporada 2018–19, Johannes forma part de la Staatsoper de Stuttgart. També és molt actiu cantant lied, i ha estat convidat al Oxford Lieder Festival, al Wigmore Hall o al Beethovenfest de Bonn.

Aquest és el segon concert de Johannes Kammler a la Schubertiàda, després del seu debut a Barcelona el 2022.

Imogen Cooper, piano

© Sim Canetty-Clarke

Considerada una de les millors intèrprets del repertori clàssic i romàntic, Imogen Cooper és reconeguda internacionalment pel seu virtuosisme i lirisme. Imogen és un músic de cambra compromès i actua regularment amb Henning Krägerud i Adrian Brendel. Com a recitalista de lied, actua amb Ian Bostridge, Sarah Connolly, Henk Neven i Mark Padmore, després d’una llarga col·laboració amb Wolfgang Holzmair tant a les sales de concerts com als estudis de gravació. Els últims enregistraments en solitari d’Imogen per a Chandos Records inclouen música de compositors francesos i espanyols, Beethoven, Liszt i Wagner. La seva discografia també inclou concerts de Mozart amb la Reial Simfonia del Nord (Avie), un recital en solitari al Wigmore Hall (Wigmore Live) i un cicle d’obres en solitari de Schubert enregistrades en directe i publicades sota el segell Schubert Live.

Aquest és el tercer concert d’Imogen Cooper a la Schubertiàda; hi va debutar l’any 2020.

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

*del 15 al 23 de juny
del 24 d'agost a l'1 de setembre* 2024

HOHENEMS

*del 27 d'abril a l'1 de maig
de l'11 al 14 de juliol / del 2 al 6 d'octubre* 2024

RECITALS DE LIED - RECITALS DE PIANO - CONCERTS DE CAMBRA

Louise Alder, Leif Ove Andsnes, Apollon Musagète Quartett, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Michael Barenboim, Elena Bashkirova, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Kristian Bezuidenhout, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Gérard Caussé, Bertrand Chamayou, Guillaume Chillemme, Martina Consonni, Michela Sara De Nuccio, Helmut Deutsch, Karel Dohnal, Julius Drake, Elias String Quartet, Christoph Eß, Till Fellner, Jeremias Fiedl, Tomáš Františ, David Fray, Josef Gilgenreiner, Matthias Goerne, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaëla Gromes, Julia Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Hartmut Höll, Gerold Huber, Sarah Jégou-Sageman, Dag Jensen, Jerusalem Quartet, Victor Julien-Laferrière, Adam Laloum, Sharon Kam, Christiane Karg, Julia Kleiter, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adrien La Marca, Dejan Lazić, Elisabeth Leonskaja, Paul Lewis, Niklas Liepe, Mandelring Quartett, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Benedict Mitterbauer, Martin Mitterrutzner, Nils Mönkemeyer, Daniel Müller-Schott, Oberon Trio, Anne Sofie von Otter, Pavel Haas Quartett, Mauro Peter, Jan Petryka, Francesco Piemontesi, Alois Posch, Christoph Prégardien, Quartetto di Cremona, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Petr Ries, Fatma Said, Andrè Schuen, Schumann Quartett, Golda Schultz, Baiba Skride, Lauma Skride, Kian Soltani, Alexey Stadler, David Steffens, Knut Sundquist, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Emmanuel Tjeknavorian, Maren Ulrich, Přemysl Vojta, Jonathan Ware, William Youn, Christian Zacharias, Georg Zeppenfeld

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria

Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

Schubertiada

Vilabertran

Divendres 18 d'agost de 2023
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Anna El-Khashem, soprano
Johannes Kammler, baríton
Imogen Cooper, piano

HUGO WOLF

(1860 — 1903)

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse (1830 — 1914)

Italienisches Liederbuch

1.

Auch kleine Dinge können uns entzücken,
Auch kleine Dinge könen teuer sein.
Bedenkt, wie gern wir uns mit Perlen
schmücken;
Sie werden schwer bezalt und sind nur klein.

Bedenkt, wie klein ist der Olivenfrucht,
Und wird um ihre Güte doch gesucht.
Denkt an die Rose nur, wie klein sie ist,
Und duftet doch so lieblich, wie ihr wißt.

2.

Mir ward gesagt, du reisest in die Ferne.
Ach, wohin gehst du, mein geliebtes Leben?
Den Tag, an dem du scheidest, wüßt ich gerne;
Mit Tränen will ich deinen Weg befeuchten -

Gedenk an mich, und Hoffnung wird mir
leuchten!
Mit Tränen bin ich bei dir allerwärts -
Gedenk an mich, vergiß es nicht, mein Herz!

Cançoner italià

1.

També les petites coses poden encisar-nos,
també les petites coses ens les podem estimar.
Penseu amb quin gust ens ornem amb
perles,
són molt petites, però les paguem molt cares.

Penseu que petites són les olives,
però com són cercades pel seu bon gust.
Penseu en la rosa, tan petita,
però que, com sabeu, ens perfuma dolçament.

2.

Em varen dir que te'n vas molt lluny.
Ai, on vas, estimada vida meva?
M'agradaria saber el dia del comiat,
et vull donar escorta amb les meves llàgrimes...

Recorda't de mi, i t'iluminarà
l'esperança!
A tot arreu seran amb tu les meves llàgrimes...
Recorda't de mi, no m'oblidis, cor meu!

3.

Ihr seid die Allerschönste weit und breit,
Viel schöner als im Mai der Blumenflor.
Orvietos Dom steigt so voll
Herrlichkeit,
Viterbos grüßter Brunnen nicht empor.

So hoher Reiz und Zauber ist dein eigen,
Der Dom von Siena muß sich vor dir
neigen.
Ach, du bist so an Reiz und Anmut reich,
Der Dom von Siena selbst ist dir nicht gleich.

4.

Gesegnet, sei, durch den die Welt entstund;
Wie trefflich schuf er sie nach allen Seiten!
Er schuf das Meer mit endlos tiefem
Grund,
Er schuf die Schiffe, die hinübergleiten.
Er schuf das Paradies mit ewgem Licht,
Er schuf die Schönheit und dein Angesicht.

5.

Selig ihr Blinden, die ihr nicht zu schauen
Vermögt die Reize, die uns Glut entfachen;
Selig ihr Tauben, die ihr ohne Grauen
Die Klaaen der Verliebten könnt verlachen;

Selig ihr Stummen, die ihr nicht den Frauen
Könnt eure Herzensnot verständlich machen;
Selig ihr Toten, die man hat begraben!
Ihr sollt vor Liebesqualen Ruhe haben.

6.

Wer rief dich denn? Wer hat dich herbestellt?
Wer hieß dich kommen, wenn es dir zur Last?
Geh zu dem Liebchen, das dir mehr gefällt,
Geh dahin, wodu die Gedanken hast.

3.

Sou la més bella de totes en tot el país,
molt més que les flors de maig.
No sobresurt tant la magnífica catedral
d'Orvieto,
ni la font més bella de Viterbo.

Són tan grans el vostre encís i la vostra màgia,
que la catedral de Siena s'ha d'inclinar davant
vostre
Ah, sou tan rica en encís i bellesa,
que ni la mateixa catedral de Siena us iguala!

4.

Beneït sia Aquell que va crear el món!
Què perfecte el va fer per tot arreu!
va crear el mar, amb el profund fons
insondable,
Va crear els vaixells que hi naveguen,
va crear el paradís, amb la seva llum eterna,
va crear la bellesa, i la teva faç.

5.

Benaurats, cecs, que no podeu veure
les belleses que exciten les nostra passió.
Benaurats, sords, que us podeu riure
sense por de les queixes de l'estimada.

Benaurats, muts, que no podeu fer entendre
a les dones les penes del vostre cor.
Benaurats, morts, que ja esteu enterrats!
Ja no us inquietaran els turments de l'amor.

6.

Qui t'ha cridat? Qui t'ha citat?
Qui t'ha fet venir, si tant et molesta?
Ves amb l'estimada que més t'agradi,
ves allà on tens els teus pensaments.

Geh nur, wohin dein Sinnen steht und
Denken!
Daß du zu mir kommst, will ich gern dir
schenken.
Geh zu dem Liebchen, das dir mehr gefällt,
Wer rief dich denn? Wer hat dich herbestellt?

7.
Der Mond hat eine schwere Klag' erhoben
Und vor dem Herrn die Sache kund gemacht;
Er wolle nicht mehr stehn am Himmel droben,
Du habest ihn um seinen Glanz gebracht.

Als er zuletzt das Sternenheer
gezählt,
Da hab es an der vollen Zahl gefehlt;
Zwei von den schönsten habest du entwendet,
Die beiden Augen dort, die mich verblendet.

8.
Nun laß uns Frieden schließen, liebstes
Leben,
Zu lang ist's schon, daß wir in Fehde liegen.
Wenn du nicht willst, will ich mich dir
ergeben;
Wie könnten wir uns auf den Tod bekriegen?

Es schließen Frieden Könige und Fürsten,
Und sollten Liebende nicht darnach dürsten?
Es schließen Frieden Fürsten und Soldaten,
Und sollt es zwei Verliebten wohl mißraten?

Meinst du, daß, was so großen Herrn
gelingt,
Ein Paar zufriedner Herzen nicht vollbringt?

Vés allà on són la teva ànima i els teus
afànys!
Jo renuncio a que vinguis a
mi.
Ves amb l'estimada que més t'agradi!
Qui t'ha cridat? Qui t'ha citat?

7.
La lluna ha presentat una greu queixa,
i ha portat l'assumpte fins al Senyor;
no volia estar més allà dalt, al cel,
perquè havies apagat el seu fulgor.

L'última vegada que havia comptat les
estrelles,
n'hi havien faltat en el nombre total:
n'havies robat dues de les més belles,
aquest dos ulls que m'enllueren.

8.
Fem ara les paus, estimada
vida,
ja fa massa temps que estem en guerra!
Si tu no vols, em rendiré jo
a tu;
com podríem combatre'ns fins a la mort?

Fan les paus els reis i els prínceps,
i no ho han de desitjar els amants?
Fan les paus els nobles i els soldats,
i han de fracassar dos enamorats?

Creus que el que aconsegueixen tan grans
senyors
no ho aconseguiran dos cors feliços?

9.

Daß noch gemalt all deine Reize wären,
Und dann der Heidenfürst das Bildnis fände.
Er wurde dir ein groß Geschenk verehren,
Und legte seine Kron in deine Hände.

Zum rechten Glauben müßte sich bekehren
Sein ganzes Reich, bis an sein fernstes Ende.
Im ganzen Lande würd es ausgeschrieben,
Christ soll ein jeder werden und dich lieben.

Ein jeder Heide flugs bekehrte sich
Und würd ein guter Christ und liebte dich.

10.

Du denkst mit einem Fädcchen mich zu fangen,
Mit einem Blick schon mich zu machen?
Ich fing schon andre, die sich höher schwangen;
Du darfst mich ja nicht traun, siehst du mich
lachen.
Schon andre fing ich, glaub es sicherlich.
Ich bin verliebt, doch eben nicht in dich.

11.

Wie lange schon war immer mein Verlangen:
Ach, wäre doch ein Musikus mir gut!
Nun ließ der Herr mich meinen Wunsch
erlangen
Und schickt m ir einen, ganz wie Milch und
Blut.
Da kommt er eben her mit sanften Miene,
Und senkt den Kopf und spielt die Violine.

12.

Nein, junger Herr, so treibt man's nicht, fürwahr;
Man sorgt dafür, sich schicklich zu betragen.
Für alltags bin ich gut genug, nicht wahr?
Doch beßre suchts du dir an
Feiertagen.
Nein, junger Herr, wirst du so weiter sündigen,
Wird dir den Dienst dein Alltagsliebchen
Kündgen.

9.

Si hom hagués pintat tots els teus encisos,
i trobés el teu retrat un príncep dels pagans,
t'oferia valuosos presents
i posaria en les teves mans la seva corona.

S'hauria de convertir a la veritable Fe
tot el seu regne, fins a l'últim confí.
En tot el país seria ordenat
que tothom fos cristia i t'estimés.

I tots els pagans es convertirien,
serien bons cristians i t'estimarien.

10.

Penses lligar-me amb un filet
i enamorar-me amb una sola mirada?
N'he atrapat d'altres de més encimbellades.
No t'has de fier de mi quan em vegis
riure.
Ja n'he atrapat d'altres, creu-me.
Estic enamorat, però no precisament de tu.

11.

Fa molt de temps que tenia un gran anhel:
ah, que un dia m'estimés un músic!
Ara el Senyor fa que es compleixi el meu
desig,
i me n'ha enviat un, que sembla un
querubí.
Ara ve amb la seva dolça aparença
inclina el cap i toca el violí.

12.

No, jove senyor, veritadament, això no es fa;
hom ha de procurar comportar-se decentment.
Per a cada dia ja soc prou bona, no és veritat?
Però per als dies de festa en cerques una de
millor
No, jove senyor, si continues pecant
dimitirà dels seus serveis el teu amor de cada
dia.

13.

Hoffärtig seid ihr, schönes Kind, und geht
Mit Eurem Freieren um auf stolzem Fuß.
Spricht man Euch an, kaum daß Ihr Rede
steht,
Als kostet Euch zuviel ein holder Gruß.

Bist keines Alexanders Töchterlein,
Kein Königreich wird deine Mitgift sein,
Und willst du nicht das Gold, so nimm das
Zinn;
Willst nicht Liebe, nimm Verachtung hin.

14.

Geselle, wolln wir uns in Kutten hüllen,
Die Welt denn lassen, dan sie mag ergötzen?
Dan pochen wir an Tür um Tür im
stillen:
“Geb einem armen Mönch um Jesu
willen.”

O lieber Pater, du mußt später kommen,
Wenn aus dem Ofen wir das Brot genommen.
O lieber Pater, komm nur später wieder,
Ein Töchterlein von mir liegt krank darnieder.

Und ist sie krank, so laßt mich zu ihr gehen,
Daß sie nicht etwas sterbe unversehen.
Und ist sie krank, so laßt mich nach ihr
schauen,
Daß sie mir ihre Beichte mag vertrauen.

Schließt Tür und Fenster, daß uns keiner
störe,
Wenn ich des armen Kindes Beichte höre!

13.

Ufanosa sou, bella criatura,
i tracteu amb altivesa els vostres pretendents.
Si se us parla, a penes si
contesteu,
com si tant us costés una paraula amable.

No ets pas la filleta d'Alexandre,
ni tindràs un regne com a dot;
si no vols l'or, tindràs
l'estany;
si no vols amor, rebràs menyspreu.

14.

Company, per què no vestim la cogulla
i deixem el món per al qui el pugui fruir?
Trucarem llavors tranquil·lament de porta en
porta:
“Una almoina per a un pobre frare, per l'amor de
Crist.”

Oh, pare estimat, torna més tard,
quan hagi tret el pa del forn.
Oh, pare estimat, torna a venir després,
tinc una filleta que està malalta.

Si està malalta, deixeu-me anar-la a veure,
no sigui que es mori sense els Sacraments.
Si està malalta, deixeu-me
visitar-la,
que em pugui confiar la seva confessió.

Tanqueu portes i finestres, que ningú no ens
molesti
mentre sento els pecats de la pobra nena.

15.

Mein Liebster ist so klein, daß ohne
Bücken
Er mir das Zimmer fegt mit seinen Locken.
Als er ins Gärtlein ging, Jasmin zu pflücken,
Ist er vor einer Schnecke sehr erschrocken.

Dann setzt er sich inns Haus um zu
verschnauen,
Da warf ihn eine Fliege übern Haufen;
Uns als er hintrat an mein Fensterlein,
Stieß eine Bremse ihm den Schädel ein.

Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnacken,
Bremsen
Und wer ein Schätzchen hat aus dem
Maremnen!
Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnacken,
Mücken
Und wer sich, wenn er küßt, so tief muß bücken!

16.

Ihr jungen Leute, die ihr zieht ins Feld,
Auf meinem Liebsten sollt ihr Achtung geben.
Sorgt, daß er tapfer sich im Feuer hält;
Er war noch nie im Kriege all sein Leben.

Laßt nie ihn unter freiem Himmel schlafen;
Er ist so zart, es möchte sich bestrafen.
Laßt mir ihn ja nicht schlafen unterm Mond;
Er ginge drauf, er ist's ja nicht gewohnt.

17.

Und willst du deine Liebsten sterben sehen,
So trage nicht dein Haar gelockt, du Holde.
Laß von den Schultern frei sie niederwehen;
Wie Fäden sehn sie aus von purem Golde.

Wie goldne Fäden, die der Wind bewegt -
Schön sind die Haare, schön ist, die sie trägt!
Goldfäden, Seidenfäden ungezählt -
Schön sind die Haare, schön ist, die sie ströhlt!

15.

El meu estimat és tan petit, que sense
inclinat-se
m'escombra la cambra amb els seus rulls.
Quan va anar al jardí a collir uns llessamins
es va espantar molt en veure un cargol.

I quan entrà a casa per
calmar-se,
el va abatre una mosca.
i quan va treure el cap per la finestreta,
un tàvec li trencà la crisma.

Maleïdes totes les mosques, cargols i
tàvecs,
i aquella que tingui un estimat als
aiguamolls!
Maleïdes totes les mosques, cargols i
mosquits,
i la que, per a besar, s'ha d'inclinar tant!

16.

Vosaltres, joves que aneu a la guerra,
tingueu cura del meu estimat.
Procureu que conservi el valor en el foc,
mai en la seva vida havia estat en la guerra.

No el deixeu dormir mai a l'aire lliure,
és tan delicat que li faria mal.
No m'el deixeu dormir a la llum de la lluna,
es moriria, car no hi està acostumat.

17.

Si vols veure morir l'estimat,
no portis, encisadora, els cabells rutllats!
Deixa'ls onejar lliurement damunt l'espalla,
semblen brins d'or pur.

Brins daurats que mou el vent...
Són bells els cabells, i bella és la que els porta!
Incomptables brins d'or i de seda...
Són bells els cabells, i bella és la que els pentina!

18.

Heb auf dein blondes Haupt und schlafe nicht,
Und laß dich ja vom Schlummmer nicht betören.
Ich saae dir vier Worte von Gewicht,
Von denen darfst du keines überhören.

Das erste: daß um dich mein Herze bricht,
Das zweite: dir nur will ich angehören,
Das dritte: daß ich dir mein Heil befehle,
Das letzte: dich allein liebt meine Seele.

19.

Wir haben beide lange Zeit geschwieigen,
Auf einmal kam uns nun die Sprache wieder.
Die Engel Gottes sind herabgeflogen,
Sie brachten nach dem Krieg den Frieden
wieder.

Die Engel Gottes sind herabgeflogen,
Mit ihnen ist des Frieden eingezogen.
Die Liebesengel kamen über Nacht
Und haben Frieden meiner Brust gebracht.

20.

Mein Liebster singt am Haus im
Mondenscheine,
Und ich muß lauschend hier im Bett liegen.
Weg von der Mutter wend ich mich und weine,
Blut sind die Tränen, die mir nicht versiegen.

Den breiten Strom am Bett hab ich geweint,
Weiß nicht vor Tränen, ob der Morgen scheint.
Den breiten Strom am Bett weint ich vor Sehnen;
Blind haben mich gemacht die blutigen Tränen.

18.

Aixeca el teu cap rossenc i no dormis,
no et deixis dominar per la son.
Et diré quatre coses importants
i no te n'has de perdre cap.

La primera: que el meu cor es desfà per tu;
la segona: que només a tu vull pertànyer;
la tercera: que t'encomano la meva salvació;
la darrera: que només a tu estima el meu cor.

19.

Hem estat callats ambdós molt de temps,
i de sobte ens ha retornat la parla.
Han baixat els àngels de Déu,
que han portat la pau després de la
guerra.

Han baixat els àngels de Déu
i han restablert la pau.
I els àngels de l'amor baixaren durant la nit
i portaren la pau al meu cor.

20.

El meu estimat canta davant la casa al clar
de lluna
i jo m'haig de quedar al llit escoltant.
Em tombo d'esquena a la mare i ploro
llàgrimes de sang, que no s'acaben.

L'amply riu del costat del llit l'he plorat jo,
i amb tantes llàgrimes no sé si lliu el matí.
L'amply riu l'he plorat per enyoramant,
les llàgrimes de sang m'han deixat cega.

21.

Man sagt mir, deine Mutter woll' es nicht;
So bleibe weg, mein Schatz, tu ihr den Willen.
Ach Liebster, nein! tu ihr den Willen nicht,
Besuch mich doch, tu's ihr zum Trotz, im
stillen!

Nein, mein Geliebter, folgt ihr nimmermehr,
Tu's ihr zum Trotz, komm öfter als bisher!
Nein, höre nicht auf sie, was sie auch sage,
Tu's ihr zum Trotz, mein Lieb, komm alle
Tage!

22.

Ein Ständchen Euch zu bringen kam ich her,
Wenn es dem Herrn vom Haus nicht ungelegen.
Ihr habt ein schönes Töchterlein. Es wär
Wohl gut, sie nicht zu streng im Haus zu hegen.

Und liegt sie schon im Bett, so bitt ich sehr,
Tut es zu wissen ihr von meinewegen,
Daß ihr Getreuer hier vorbeigekommen,
Der Tag und Nacht sie in den Sinn genommen.

Und daß am Tag, der vierundzwanzig zählt,
Sie fünfundzwanzig Stunden lang mir fehlt.

23.

Was für ein Lied soll dir gesungen werden,
Das deiner würdig sei? Wo find ich's nur?
Am liebsten grub ich es tief aus der Erden,
Gesungen noch von keiner Kreatur.
Ein Lied, das weder Mann noch Weib bis heute
Hört oder sang, selbst nicht die ältesten Leute.

21.

Em diuen que la meva mare no ho vol;
no vinguis, doncs, amor, i fes el que ella vol.
Ai, estimat, no! No facis el que ella vol,
vine a veure'm calladament, contra el seu
desig!

No, estimat, no l'obeeixis mai,
no facis el que ella vol, vine més sovint que mai!
No, no te l'escoltis per més que digui,
no facis el que ella vol, estimat, vine cada
dia!

22.

He vingut a cantar-vos una serenata,
si no li molesta al senyor de la casa.
Teniu una bella filleta. Estaria molt bé
de no recloure-la massa severament a casa.

I si ja és al llit, us agrairé molt
que li feu saber de part meva
que ha passat per aquí el seu amor fidel,
que de nit i de dia pensa en ella.

I que en les vint-i-quatre hores del dia
l'enyora durant vint-i-cinc hores.

23.

Quina cançó s'haurà d'entonar
que sigui digna de tu? On la trobaré?
M'agradaria desenterrar-la del fons de la terra,
no cantada encara per cap criatura.
Una cançó, que cap home ni cap dona,
ni els més ancians l'hagin sentit o entonat mai.

24.

Ich esse nun mein Brot nicht trocken mehr,
Ein Dorn ist mir im Fuße stecken blieben.
Umsonst nach rechts und links blick ich
umher,
Und keinen find ich, der mich möchte lieben.

Wenn's doch auch nur ein altes Männlein wäre,
Das mir erzeigt' ein wenig Lieb und Ehre.

Ich meine nämlich so ein wohlgestalter,
Ehrbarer Greis, etwa von meinem Alter.

Ich meine, um mich ganz zu offenbaren,
Ein altes Männlein so von vierzehn Jahren.

25.

Mein Liebster hat zu Tische mich geladen
Und hatte doch kein Haus, mich zu empfangen,
Nicht Holz noch herd zum Kochen und zum
Braten,
Der Hafen auch war längst entzwei gegangen.

An einem Fäßchen Wein gebracht es auch,
Und Gläser hat er gar nicht im Gebrauch;
Der Tisch war schmal, das Tafeltuch nich
besser,
Das Brot steinhart und völlig stumpf das
Messer.

26.

Ich ließ mir sagen und mir ward erzählt,
Der schöne Toni hungre sich zu Tode;
Seit ihn so überaus die Liebe quält,
Nimmt er auf einen Backzahn sieben Brote.

Nach Tisch, damit er die Verdauung stählt,
Verspeist er eine Wurst und sieben Brote,
Und lindert nicht Tonina seine Pein,
Bricht nächstens Hungersnot und Teurung ein.

24.

Ara ja no menjo més el meu pa sec,
una espina se m'ha quedat clavada al peu.
Miro inútilment cap a la dreta i
l'esquerra,
no trobo ningú que em vulgui estimar.

Encara que només fos un bell homenet,
que em demostrés una mica d'amor i de respecte.

Vull dir exactament un ancià respectable,
molt ben format, d'una edat com la meva.

Vull dir, per a ésser del tot sincera,
un vell homenet d'uns catorze anys.

25.

L'estimat m'ha convidat a sopar
sense tenir casa per rebre'm,
ni llenya ni fogó per guisar i
coure,
i fa temps que l'olla s'ha partit en dos.

No tenia tampoc una gerra de vi,
ni tampoc usava vasos;
la taula era estreta, les tovalles no eren
millors,
el pa com una pedra, i el ganivet esmussat del
tot.

26.

Vaig sentir dir, això m'ho varen explicar,
que el bell Toni es vol morir de gana;
des que l'amor el turmenta tant,
es menja set pans d'una queixalada.

Com a postres, per ajudar la digestió,
es menja set pans i una salsitxa,
i si Tonina no mitiga la seva pena,
hi haurà aviat gana i carestia.

27.

Schon streckt ich aus im Bett die müden
Glieder,
Da tritt dein Bildnis vor mich hin, du Traute.
Gleich spring ich auf, fahr in die Schuhe
wieder
Und wandre durch die Stadt mit meiner Laute.

Ich sing und spiele, daß die Straße schallt;
So manche lauscht- vorüber bin ich bald.
So manches Mädchen hat mein Lied gerührt,
Indes der Wind schon Sang und Klang
entführt.

28.

Du sagst mir, daß ich keine Fürstin sei;
Auch du bist nicht aus Spaniens Thron
entsprossen.
Nein, Bester, stehst du auf bei Hahnenschrei,
Fährst du aufs Feld und nicht in
Staatskarossenn.

Du spottest mein um meine Niedrigkeit,
Doch Armut tut dem Adel nicht zuleid.
Du spottest, daß mir Krone fehlt und Wappen,
Und fährst doch selber nun mit Schusters
Rappen.

29.

Wohl kenn ich Euern Stand, der nicht gering.
Ihr brauchtet nicht so tief herabzusteigen,
Zu lieben solch ein arm und niedrig Ding,
Da sich vor Euch die Allerschönsten neigen.

Die schönsten Männer leich besieget Ihr,
Drum weiß ich wohl, Ihr treibt nur Spiel mit mir.
Ihr spottet mein, man hat mich warnen wollen,
Doch ach, seid so schön! Wer kann Euch
grollen?

27.

He estès damunt del llit el meus membres
cansats
quan veig la teva imatge, estimada.
Salto immediatament, em torno a posar les
sabates
i passejo per la ciutat amb el meu llaüt.

Canto i toco tant que tot el carrer ressona;
molts m'escolten... però jo passo de llarg.
La meva cançó ha commogut moltes noies,
mentre el vent s'emporta cançons i
sons.

28.

Em dius que no sóc cap princesa;
tampoc tu has nascut del tron
d'Espanya.
No, estimat, si et lleves amb el cant del gall,
és per a anar al camp, i no en una carrossa
oficial.

Et burles de mi per la meva humil naixença,
però la pobresa no està renyida amb la noblesa.
Et burles perquè no tinc corona ni blasó,
quan tu mateix viatges a
peu.

29.

Ben bé coneix el vostre rang, que no és comú.
No calia que us rebaixessiu tant,
per estimar quelcom tan pobre i humil
quan els més bells s'inclinen davant vostre.

Guanyeu fàcilment els homes més bells,
per això sé molt bé que amb mi només jugueu.
Us burleu de mi, ja m'ho han advertit,
però ai, sou tan bella! Qui us podria guardar
rancor?

30.

Laß sie nur gehn, die so die Stolze spielt,
Das Wunderkräutlein aus dem Blumenfeld.
Man sieht, wohin ihr blankes Auge zielt,
Da Tag um Tag ein anderer ihr gefällt.

Sie treibt es grade wie Toscanas Fluß,
Dem jedes Berggewässer folgen muß.
Sie treibt es wie der Arno, will mir schienen:
Bald hat sie viel Bewerber, bald nicht eine.

31.

Wie soll ich fröhlich sein und lachen gar,
Da du mir immer zürnest unverhohlen?
Du kommst nur einmal alle hundert Jahr,
Und dann, als hätte man dir's anbefohlen.

Was kommst du, wenn's die Deinen ungern
sehn?

Gib frei mein Herz, dann magst du weitergehn.
Daheim mit deinen Leuten leb in Frieden,
Denn was der Himmel will, geschieht hienieder.

Halt Frieden mit den Deinige zu Haus,
Denn was der Himmel will, das bleibt nicht aus.

32.

Was soll der Zorn, mein Schhatz, der dich
erhitzt,
Ich bin mir keiner Sünde ja bewußt.
Ach, lieber nimm ein Messer wohlgespitz
Und tritt zu mir, durch bohre mir die Brust.

Und taugt ein Messer nicht, so nimm ein
Schwert,
Daß meines Blutes Quell gen Himmel fährt.
Und taugt ein Schwert nicht, dumm das
Dolches Stahl
Und wasch in meinem Blut all mein Qual.

30.

Deixa que se'n vagi, la que juga tan ufana,
l'herbeta miraculosa del camp florit.
Es veu cap on miren els seus ulls radiants,
cada dia és un altre el que li agrada.

És igual que el riu de la Toscana,
al qual han d'afluir tots els rierols de la muntanya.
Em sembla que és igual que l'Arno:
tan aviat té molts pretendents, com no en té cap.

31.

Com puc estar content i riure
si estàs sempre clarament enutjat amb mi?
Només vens una vegada cada cent anys,
i encara com si t'hi haguessin obligat.

Per què vens, si tan poc et plau veure els
teus?

Allibera el meu cor, i segueix el teu camí.
Viu tranquil a casa amb la teva gent,
car aquí es farà el que el cel vulgui.

Tingues pau a casa teva amb els teus,
car el que el cel vol, no faltarà.

32.

Per què t'excites irada, mon
tresor?
No em recordo de cap culpa.
Ai, millor que agafis un ganivet ben esmolat,
t'apropis i em travessis el cor.

I si no et serveix el ganivet, agafa una
espasa,
i que brolli cap al cel la font de la meva sang.
I si no et serveix una espasa, pren un
punyal d'acer
i banya en la meva sang tots els meus turments.

33.

Sterb ich, so hüllt in Blumen meine Glieder:
Ich wünsche nicht, daß ihr ein Grab mir grabt.
Gegenüber jeden Mauern legt mich nieder,
Wo ihr so manchmal mich gesehen habt.

Dort legt mich hin, in Regen oder Wind;
Gern sterb' ich, ist's um dich, geliebtes Kind.
Dort legt mich hin in Sonnenschein und
Regen;
Ich sterbe lieblich, sterb ich deinetwegen.

34.

Und steht Ihr früh am Morgen auf vom Bette,
Scheucht Ihr vom Himmel alle Wolken fort,
Die Sonne lockt Ihr auf die Berge dort,
Und Engelein erscheinen um die Wette
Und bringen Schuh und Kleider Euch sofort.

Dann, wenn Ihr ausgeht in die heilge Mette,
So zieht Ihr alle Menschen mit Euch fort,
Und wenn Ihr naht der benedeten Stätte,
So zündert Euer Blick die Lampen an.

Weihwasser nehmt Ihr, macht des Kreuzes
Zeichen
Und netzet Eure weiße Stirn sodann
Und neiget Euch und beugt die Knie ingleichen -
O wie holdselig steht Euch alles an!

Wie hold und selig hat Euch Gott begabt,
Die Ihr der Schönheit Kron empfangen habt!
Wie hold und selig wandelt Ihr im Leben;
Der Schönheit Palme ward an Euch gegeben.

35.

Benedeit die sel'ge Mutter,
Die so lieblich dich geboren,
So an Schönheit auserkoren,
Meine Sehnsucht fliegt zu dir!

33.

Quan em mori, cobriu amb flors el meu cos,
no desitjo que em caveu una tomba.
Deixeus-me al costat d'aquell mur
on m'heu vist tantes vegades.

Deixeus-me allà, plogui o faci vent;
moro content si és per tu, criatura estimada.
Deixeus-me allà, amb sol o amb
pluja,
moro feliç, si moro per tu.

34.

Quan us lleveu aviat de matinada,
espanteu tots els núvols del cel,
feu sortir el sol darrera d'aquelles muntanyes,
i apareixen àngels en quantitat,
que us porten tot seguit sabates i vestit.

Després, quan sortiu per anar a Missa,
tots els homes us segueixen,
i quan us acosteuj al sagrat indret,
la vostra mirada encén les llànties.

Preneu l'aigua beneita i us
persigneu,
i humitegeu el vostre front blanc
i us inclineu, doblegant el genoll...
Oh, amb quina gràcia ho feu tot!

Què dolça i santa us ha fet Déu,
que us ha concedit la corona de la bellesa!
Amb quina dolçor i santedat aneu pel món,
us va donar les palmes de la bellesa!

35.

Beneïda l'afortunada mare
que tan bella et portà al món,
amb bellesa tan exquisida!
Cap a tu vola el meu enyorament!

Du so lieblich von Gebärdn,
Du die Holdeste der Erden,
Du mein Kleinod, meine Wonne,
Süße, benedict bist du!

Wenn ich aus der Ferne schhmachte
Und betrachte deine Schöne,
Siehe wie ich beb und stöhne,
Daß ich kaum es bergen kann!

Und in meiner Brust gewaltsam
Fühl ich Flammen sich empören,
Die den Frieden mir zerstören,
Ach, der Wahnsinn faßt mich an!

36.
Wenn du, mein Liebster, steigst zum Himmel auf,
Trag ich mein Herz dir in der Hand entgegen.
So liebevoll umarmst du mich darauf,
Dann wolln wir uns dem Herrn zu Füßen legen.

Und seht die Herrgott unsre Liebesschmerzen,
Macht er ein Herz aus zwei verliebten Herzen,
Zu einem Herzen fügt er zwei zusammen,
Im Paradies, umglänzt vom Himmelsflammen.

37.
Wie viele Zeit verlor ich, dich zu lieben!
Hätt ich doch Gott geliebt in all der Zeit.
Ein Platz im Paradies wär mir verschrieben,
Ein Heilger säße dann an meiner Seit.

Und weil ich dich geliebt, schön frisch Gesicht,
Verscherzt ich mir des Paradieses Licht,
Und weil ich dich geliebt, schön Veiglein,
Komm ich nun nicht ins Paradies hinein.

Tu, de posat tan amable,
la més gentil de la Terra,
el meu joell, el meu delit,
la meva dolçor, sigues beneïda!

Quan em consumeixo lluny de tu,
i penso en la teva bellesa,
mira com tremolo i sospiro,
a penes ho puc dissimular!

I sento créixer en el meu pit
unes flames poderoses,
que destrueixen la meva pau,
ai, el deliri em domina!

36.
Estimat, quan pugis al cel,
et rebré amb el cor a la mà.
Llavors m'abraçaràs amorosament
i ens prosternarem als peus del Senyor.

I quan vegi Déu les nostres penes amoroses,
farà un sol cor de dos cors enamorats;
els dos cors fondrà en un de sol,
illuminat per les flames celestials del paradís.

37.
Quan de temps vaig perdre en estimar-te!
Si tot aquest temps hagués estimat Déu,
tindria un lloc al paradís,
i un sant s'asseuria al meu costat.

I perquè t'he estimat, fresca i bella faç,
he perdot la llum del paradís;
i perquè t'he estimat, bella trapella,
no podré entrar en el paradís.

38.

Wenn du mich mit den Augen streifst und
lachst,
Sie senkst und neigst das Kinn zum Busen
dann,
Bitt ich, daß du mir erst ein Zeichen machst,
Damit ich doch mein Herz auch bändgen kann.

Daß ich mein Herz mag bändgen, zahm und
still,
Wenn er vor großer Liebe springen will,
Daß ich mein Herz mag halten in der Brust,
Wenn es ausbrechen will vor großer Lust.

39.

Gesegnet sei das Grün und wer es trägt!
Ein grünes Kleid will ich mir machen lassen.
Ein grünes Kleid trägt auch die Frühlingsaue,
Grün kliedet sich der Liebling meiner Augen.

In Grün sich kleiden ist der Jäger Brauch,
Ein grünes Kleid trägt mein Geliebter auch;
Das Grün steht allen Dingen lieblich an,
Aus Grün wächst jede schöne Frucht heran.

40.

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas,
Mein Holder, wewnn ich mich vorüberstehle!
Dann säh ich drinnen dich ohn Unterlaß,
Wie blick ich dann nach dir mit ganzer Seele!

Wie viele Blicke schickte mir dein Herz,
Mehr als da Tropfen hat der Fluß im März!
Wie viele Blicke schickt ich dir entgegen,
Mehr als da Tropfen niedersprühn im Regen!

38.

Quan hagis de mirar-me de reüll i
somriure'm,
i baixar els ulls i inclinar el mentó damunt del
pit,
et prego que abans m'ho adverteixis,
perquè pugui dominar el meu cor.

Que el pugui mantenir tranquil i
callat
quan vol explotar de tant d'amor;
que el pugui retenir en el meu pit,
quan es vol esmicolar de tant delit.

39.

Beneït sia el verd i qui el porti!
Em vull fer un vestit verd.
Un vestit verd porta el prat en primavera,
i de verd es vesteix l'estimat dels meus ulls.

Verd és el vestit usual del caçador,
i també el meu estimat porta un vestit verd;
el verd escau bé a totes les coses estimades,
i del verd creixen totes les belles fruites.

40.

Oh, si la teva casa fos transparent com el cristall,
estimat, quan passo pel davant furtivament!
Llavors podria veure't sense parar!
Com et miraria amb tota la meva ànima!

Quantes mirades m'enviaria el teu cor,
més que gotes no porta el riu el març!
Quantes mirades meves et vindrien a trobar,
més que les gotes que escampa la pluja!

41.

Heut nacht erhab ich mich um Mitternacht,
Da war mein Herz mir heimlich
fortgeschlichen.
Ich frug: Herz, wohin stürmst du so mit
Macht?
Er sprach: Nur Euch zu sehn, sei es
entwischen.

Nun sieh, wie muß es um ein Lieben stehn:
Mein Herz entweicht der Brust, um dich zu
sehn!

42.

Nicht länger kann ich singen, denn der Wind
Weht stark und macht dem Atem was zu
schaffen.
Auc fürcht ich, daß die Zeitumsonst verrinnt.
Ja wär ich sicher, ging ich jetzt nicht schlafen.
Ja wüßt ich was, würd ich nicht heimzazieren,
Und einsam diese schöne Zeit verlieren.

43.

Schweig einmal still, dub gartsger Schwätzer
dort!
Zum Ekel ist mir dein verwünschtes Singen.
Und triebst du es bis morgen früh so fort,
Doch würde dich kein schumckes Lied
gelingen,
Schweig einmal still und lege dich aufs Ohr!
Das Ständchen eines Esels zög ich vor.

41.

Aquesta nit m'he aixecat a mitjanit,
el meu cor s'havia escapat
secretament!
He preguntat: cor meu, on vas tan
turmentat?
M'ha contestat: només s'havia escapat per
veure't.

Ja veus, doncs, com deu ésser el meu amor:
el meu cor se m'escapa del pit per
veure't!

42.

No puc seguir cantant, perquè el vent
bufa fort i no em deixa
respirar.
També temo que el temps passi inútilment.
Si n'estigués segur, no me'n aniria ara a dormir.
Si sabés el què, no tornaria caminant a casa
per perdre tot sol aquest bell temps.

43.

Calla d'una vegada, xerraire
abominable!
Em fastiguegen els teus condemnats cants!
I encara que continuïs fins a la matinada,
no assoliràs de cantar una cançó
agradable.
Calla d'una vegada, i ves-te'n a dormir!
Prefereixo la serenata d'un ase!

44.

O wüßtest du, wie viel ich deinetwegen,
Du falsche Renegatin, litt zur Nacht,
Indes du ihm verschloßnen Haus gelegen
Und ich die Zeit im Freien zugebracht.

Als Rosenwasser diente mir der Regen,
Der Blitz hat Liebesbotschaft mir gebracht;
Ich habe Würfel mit dem Sturm gespielt,
Als unter deinem Dach ich Wache hielt.

Mein Bett war unter deinem Dach bereitet,
Der Himmel lag als Decke drauf gebreitet,
Die Schwelle deiner Tür, das was mein Kissen-
Ich Ärmster, ach, was hab ich austehn müssen!

45.

Verschling der Abgrund meines Liebsten
Hütte,
An ihrer Stelle schäum ein See zur Stunde.
Bleikugeln soll der Himmel drüber schütten,
Und eine Schlange hause dort im Grunde.

Drin hause eine Schlange giftger Art,
Die ihn vergifte, der mir untreu ward.
Drin hause eine Schlange, giftgeschwollen,
Und bring ihm Tod, der mich verraten wollen!

46.

Ich hab in Penna einen Liebsten wohnen,
In der Maremmenebene einen andern,
Einen im schönen Hafen von Ancona,
Zum vierten muß ich nach Viterbo wandern;

Ein anderer wohnt in Casentino dort,
Der nächst lebt mit mir am selben Ort,
Und wieder einen hab ich in Magione,
Vier in La Fratta, zehn in Castiglione.

44.

O si sabessis, falsa renegada,
com he sofert aquesta nit per culpa teva,
mentre tu dormies tancada a casa teva,
i jo passava el temps a l'aire lliure!

La pluja m'ha servit aigua de roses,
els llamps m'han portat missatges d'amor,
i he jugat a daus amb la tempesta
mentre vetllava sota la teva teulada.

Sota la teva teulada m'he preparat el llit,
el cel s'estenia al damunt com una manta,
i la llinda de la teva porta era el meu coixí...
Pobre de mi, el que he sagut de sofrir!

45.

Que l'abisme s'empassi la cabana del
meu estimat,
i que al seu lloc escumegi el mar.
Que caiguin del cel bales de plom,
i que visqui una serpent, allà al fons!

Que hi visqui una serpent verinosa,
que emmetzini el que m'ha estat infidel!
Que hi visqui una serpent plena de verí,
que porti la mort al qui m'ha volgut trair!

46.

A Penna hi viu un amant,
en la plana dels aiguamolls hi viu un altre,
un en el bell port d'Ancona,
per al quart he d'anar a Viterbo.

Un altre viu a Casentino,
el següent viu amb mi al mateix lloc,
i encara en tinc un altre a Magione,
quatre a La Fratta, i deu a Castiglione.

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

Schubertiada

31a edició

Estimaràs la música

La Schubertiada, compromesa amb la sostenibilitat.

Amb el suport de Fundació Caixa d'Enginyers.

La Schubertiada és un festival que promou la gran tradició de la música clàssica, però a l'hora és una entitat centrada en la joventut i en les preocupacions socials dels nostres temps. És per això que vol promoure una nova cultura sostenible i sensible amb la situació climàtica actual. Això comporta la introducció de criteris de sostenibilitat en totes les activitats i pràctiques quotidianes del festival, fomentar els hàbits sostenibles entre el personal i informar tots els usuaris del festival dels beneficis que això suposa.

La Schubertiada col·labora amb el segell *Biosphere Certified 2023*, un certificat que reconeix les bones pràctiques que garanteixen la sostenibilitat i aposten per una gestió responsable i respectuosa amb el medi ambient i el retorn social. A mig termini, la Schubertiada té com a objectiu adquirir la categoria “Green Festival”, promoguda per la European Festival Association.

Caixa d'Enginyers

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Caixa d'Enginyers

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona - Olot - Figueres - Lloret de Mar

el motel
Hotel Empordà
Figueres

 CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

aie
ARTISTAS • INVESTIGADORES • EJECUTANTES

AVINYONET DE
PUIGVENTOS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

3|3 Cat Música
CATALUNYA RÀDIO

Col·laboradors institucionals

JOVENTUTS
MUSICALS
DE FIGUERES

100
ALICE
LARROCHA

Victoria
100
magazin

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Organitza

Associació
Franz Schubert